

Ο ιερός ναός τής Ευαγγελίστριας ή Ανουντσιάτας στην Κέρκυρα, κτίστηκε από τον οίκο Carrese, στα τέλη τού 14ου αιώνα. Ο καθολικός αυτός ναός ήταν αφιερωμένος στον Ευαγγελισμό τής Θεοτόκου και στην Αγία Λουκία (santa Lucia), ως εκ τούτου είναι γνωστός στους Κερκυραίους και ως Λοντσιάδα.

Δυο αιώνες αργότερα, το 1571, θάφτηκαν εκεί, μέσα στο ναό, τα λείψανα των Χριστιανών μαχητών, της ναυμαχίας της Ναυπάκτου, που λογίζεται ως το πρώτο σημαντικό πλήγμα κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Απέναντι, σε χώρους ιδιοκτησίας του ναού, φιλοξενήθηκαν σε μονάδες αποκατάστασης οι τραυματίες της ναυμαχίας.

Ο πιο φημισμένος από αυτούς, ήταν ο μέλλων συγγραφέας του Δον Κιχώτη, Miguel de Cervantes, υπαξιωματικός της γαλέρας Marquesa, που στα 24του χρόνια, έμελλε, να αχρηστευτεί το αριστερό του χέρι, παρά την εξάμηνη θεραπεία στην οποία υποβλήθηκε.

Η παγκόσμια λογοτεχνία φάνηκε τυχερή, καθώς το τούρκικο βόλι δεν πέτυχε το δεξί του χέρι και πολύ περισσότερο το αριστερό μέρος του στήθους του. Κανείς δεν ξέρει πόσοι υποψήφιοι Θερβάντες, χάθηκαν στις τόσες θανατηφόρες μάχες που σημάδεψαν την ανθρωπότητα. Όπως επίσης, πόσοι Θερβάντες γεννήθηκαν από τον αχό της μάχης.

Περνούσαν οι αιώνες και τον Γενάρη του 1894, ο ναός γιόρτασε την μισή χιλιετία της ύπαρξής του. Εξήντα χρόνια αργότερα, τον Σεπτέμβρη του '43, ανήμερα του Σταυρού, οτι δεν κατάφερε ο χρόνος, το πέτυχε η Γερμανική αεροπορία που με αλλεπάλληλα κύματα εμπρηστικών βομβαρδισμών, κατέστρεψε μεγάλο μέρος της πόλης. Ένα από τα κτίρια που αφάνισαν τα Heinkel της Luftwaffe ήταν και η Ανουντσιάτα. Παρέμεινε ορθό, ως μια ακόμη απόδειξη της Γερμανικής θηριωδίας, το καμπαναριό.

Πέρασαν άλλα 76 χρόνια, με Εμφύλιο, Χούντα, Μεταπολίτευση, ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, ενιαίο νόμισμα, Ολυμπιακούς αγώνες, Μνημόνια και όλως προσφάτως με covid 19 και να το απόγευμα της δεύτερης μέρας του φετινού Ιουνίου, μετά το μούδιασμα της καραντίνας, μπροστά στο καμπαναριό της Ευαγγελίστριας, η νεολαία του κομμουνιστικού κόμματος οργάνωσε συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την δολοφονία του άνεργου αφροαμερικανού George Floyd.

Με τον μαϊστρο να ανακατεύει τα φυλλώματα των δένδρων και κεντρικό σύνθημα Capitalism means «I can't breathe», (Καπιταλισμός σημαίνει «Δεν μπορώ να αναπνεύσω»), οι νεολαίοι μαζεύτηκαν, σε μια μάλλον χλιαρή συνάθροιση είπαν ότι είπαν, βημάτισαν μέχρι την πάνω πλατεία, και διαλύθηκαν ησύχως, όπως πιθανότατα ανεγράφη στο αστυνομικό δελτίο.

Τα σοβαρά και βίαια επεισόδια που οφείλονται σε φυλετικές διαφορές, τărăσσουν ακόμα μια φορά την παγκόσμια υπερδύναμη, που ενώ καταφέρνει μεταπολεμικά να επιβάλλει την παρουσία της παγκοσμίως, δεν μπορεί να εγγυηθεί στοιχειώδεις ισορροπίες στο εσωτερικό της, με τον καταφανώς χειρότερο ή έστω πιο επικίνδυνο πρόεδρο της ιστορίας της. Ο σφόδρα απολιτικός λαός της, καλείται σε λίγους μήνες να εκλέξει τον επόμενο ηγέτη του, με το μόλις 25% του εκλογικού σώματος, μέσα από διαδικασίες που τουλάχιστον από το 2000 και εντεύθεν, δέχονται σωρεία καταγγελιών.

Την ίδια στιγμή το πάλαι ποτέ αντίπαλο δέος, το απομεινάρι της κραταιάς κάποτε Σοβιετικής ένωσης έχασε, μέσα σε ένα κακέκτυπο μοντέλο δυτικό ανάπτυξης, τον όποιο κοινωνικό χαρακτήρα του, αλλά κράτησε τον αυταρχισμό του, ενώ στην Ευρώπη παρά τις δυο συντριπτικές της ήττες, και τα παγκόσμια επακόλουθά τους, η Γερμανία έχει πάλι τον κυρίαρχο ρόλο, πράγμα ευχάριστο μόνον για τους Γερμανούς και ανεκτό από κάποιους βόρειους συνδαιτυμόνες.

Αργά το βράδυ της δεύτερης μέρας του Ιουνίου, το καμπαναριό της πλατείας Αουντσιατάς έρημο πια, προσέθετε μια ακόμα νύχτα παρουσίας στους σχεδόν έξι αιώνες ζωής του, όπου η αναγέννηση, ο διαφωτισμός και κυρίως το αποτύπωμα τόσων χρόνων τυφλής βίας δεν φαίνονται αρκετά για να χαρίσουν γαλήνη σε, τύποις, πολιτισμένες χώρες.

